

РІШЕННЯ
Разової спеціалізованої вченої ради
про присудження ступеня доктора філософії

Здобувачка ступеня доктора філософії **Марина МИГУН**, 1995 року народження, громадянка України, освіта вища: закінчила у 2018 році Київський національний університет будівництва і архітектури, за спеціальністю 101 «Екологія».

Разова спеціалізована вчена рада, PhD 77.052 створена згідно наказу ректора Київського національного університету будівництва і архітектури № 129/52-14/90/26 від 30.06.2026 року, у складі:

Голови разової спеціалізованої вченої ради – **СЕМЕНЧЕНКА Федора Григоровича**, доктора політичних наук, професора, професора кафедри політичних наук та історії Київського національного університету будівництва і архітектури;

Офіційного опонента – **МАЛИНОВСЬКОГО Валентина Ярославовича**, доктора політичних наук, професора, професора кафедри соціогуманітарних технологій Луцького національного технічного університету;

Офіційного опонента – **ШАТІЛА Володимира Анатолійовича**, доктора юридичних наук, професора, завідувача кафедри конституційного та адміністративного права Національного транспортного університету, Заслуженого юриста України;

Рецензентки – **ЗГУРСЬКОЇ Валентини Леонідівни**, кандидата політичних наук, доцента, доцента кафедри політичних наук та історії Київського національного університету будівництва і архітектури;

Рецензента – **СЕМКА Вадима Леонідовича**, кандидата політичних наук, доцента, доцента кафедри політичних наук та історії Київського національного університету будівництва і архітектури.

На засіданні «02» вересня 2026 року прийнято рішення про присудження ступеня доктора філософії з галузі знань 05 «Соціальні та поведінкові науки» **Марині Дмитрівні МИГУН** на підставі публічного захисту дисертації на тему «Політика децентралізації в умовах суспільно-політичної модернізації» за спеціальністю 052 «Політологія».

Дисертацію виконано в Київському національному університеті будівництва і архітектури, м. Київ.

Науковий керівник **ПЕРЕГУДА ЄВГЕН ВІКТОРОВИЧ**, доктор політичних наук, професор, професор кафедри політичних наук та історії Київського національного університету будівництва і архітектури.

Дисертацію подано у вигляді спеціально підготовленого рукопису. Дисертаційна робота складається зі вступу, трьох розділів, висновків, списку використаних джерел та додатків. Загальний обсяг дисертації становить 205 сторінок, з них: основна частина – 160 сторінок. Список використаних джерел містить 248 найменувань і займає 28 сторінок, додатки – 3 сторінки.

Назва дисертаційної роботи повною мірою відповідає змісту та отриманим результатам, представлена до захисту відповідно до спеціальності 052 – Політологія.

Дисертаційна робота структурована і відповідає послідовності виконання поставлених завдань дослідження та досягненню поставленої мети.

Основні положення та результати проведених досліджень за темою дисертації опубліковано у 11 наукових працях, серед яких 1 стаття в іноземному виданні, 4 статті у наукових фахових періодичних виданнях рекомендованих Міністерством освіти і науки України; 6 тез доповідей у збірниках матеріалів наукових конференцій:

Статті в наукових фахових виданнях України:

1. Мигун М.Д. (2022). Досвід багатоетапної децентралізації влади в зарубіжних країнах: уроки для України. Просторовий розвиток, (2), С.216–228. DOI: 10.32347/2786-7269.2022.2.216-228.

2. Мигун М.Д. (2024). Щодо можливості запровадження інституту префекта у системі органів виконавчої влади. Просторовий розвиток, (10), С.678–691. DOI: 10.32347/2786-7269.2024.10.678-691.

3. Мигун М.Д. (2025). Особливості політики децентралізації під час воєнних викликів. Держава і право. (98). С.435–443. DOI: 10.33663/1563-3349-2025-98- 435.

4. Мигун М.Д. (2026). Євроінтеграційний вектор реформи децентралізації: механізми забезпечення. Політологічний вісник. Т. 100, № 3. С.225–235. DOI: 10.17721/2415-881X.2026.100.3.225-235.

Статті в іноземних виданнях:

5. Мигун М.Д. (2025). Реалізація екологічної політики на місцевому рівні в умовах децентралізації. KELM (Knowledge, Education, Law, Management), № 1(69). С.107–112. DOI: <https://doi.org/10.51647/kelm.2025.1.16>.

Тези наукових доповідей на конференціях:

6. Мигун М.Д. Ключові аспекти реформи децентралізації в Україні. Просторове планування: містопланування, архітектура, політичні та соціокультурні засади. Зб. наук. пр. Вип. І. В 2-х ч. Київ-Тернопіль: «Бескиди». Київ. 2020 р. Ч. 1. 299. С.220–223.

7. Мигун М.Д. Етнонаціональний показник Одеської області та мовне питання політики регіону. Міжкультурна комунікація в контексті глобалізаційного діалогу: стратегії розвитку: матеріали II Міжнародної науковопрактичної конференції. (м.

Одеса, 26-26 листопада 2022 р.). Ч.3. № 3. С.91–95.DOI: <https://doi.org/10.36059/978-966-397-281-7-25>.

8. Мигун М.Д. Дотаційні громади поліетнічних областей: ризики та перспективи. Матеріали V Міжнародної науково – практичної конференції (м. Одеса, 27-28 травня 2022 р.) / ГО «Інститут інноваційної освіти»; Науковонавчальний центр прикладної інформатики НАН України. – Одеса: ГО «Інститут інноваційної освіти». Одеса. 2022. С. 102–104.

9. Мигун М.Д. Міжмуніципальне співробітництво у післявоєнний період: відновлення громад. Децентралізація публічної влади в Україні: здобутки, проблеми та перспективи: матеріали V Міжнародної науково-практичної конференції (12 травня 2023 р., м. Львів)/ [за наук. ред. проф. О. В. Батанова, доц. Р. Б. Бедрія]. – Київ; Львів; Щецин: ЛНУ імені Івана Франка, 2023. С.191–194.

10. Мигун М.Д. Про співробітництво громад прикордонних територій з муніципалітетами інших країн: кейс Сумщини. Захист прав людини в Україні в умовах війни: матеріали Всеукр. наук. - практ. конф. до 75-ї річниці прийняття Загальної декларації прав людини. (Київ, 6 грудня 2023 р.). Мін-во освіти і науки України, Київ. нац. ун-т будівн. і архіт-ри, Офіс Уповноваженого Верхов. Ради України та ін. Київ-Тернопіль: КНУБА, «Бескиди», 2024. С.97–99.

11. Мигун М.Д. Організація місцевого самоврядування в Італії: порівняльний огляд з українською моделлю. Collection of scientific papers «Scientia». (Stockholm, Kingdom of Sweden, 7 march, 2025). Section 15. Philosophy and political science, 2025. P. 107–109.

У дискусії взяли участь голова разової спеціалізованої вченої ради, рецензенти та офіційні опоненти, які поставили здобувачу запитання та висловили зауваження щодо дисертаційної роботи:

Кандидат політичних наук, доцент **ЗГУРСЬКА Валентина Леонідівна**, доцент кафедри політичних наук та історії Київського національного університету будівництва і архітектури:

1. Яким чином процеси політичної модернізації впливають на перебіг та результати реформи децентралізації?

Доктор юридичних наук, професор **ШАТІЛО Володимир Анатолійович**, завідувач кафедри конституційного та адміністративного права Національного транспортного університету, Заслужений юрист України:

2. Скажіть, які теоретичні підходи, на Вашу думку, є найбільш вагомими для дослідження та якою мірою вони були застосовані у Вашій роботі?

Голова разової спеціалізованої вченої ради **СЕМЕНЧЕНКО Федір Григорович**, доктор політичних наук, професор, професор кафедри політичних наук та історії Київського національного університету будівництва і архітектури:

3. Які Ви бачите основні перспективи та які ризики подальшої реалізації політики децентралізації в Україні?

Доктор політичних наук, професор **МАЛИНОВСЬКИЙ Валентин Ярославович**, професор кафедри соціогуманітарних технологій Луцького національного технічного університету:

4. Досвід якої країни, на Вашу думку, більше підходить для реформи децентралізації в Україні?

Зауваження та пропозиції:

Кандидат політичних наук, доцент **ЗГУРСЬКА Валентина Леонідівна**, доцент кафедри політичних наук та історії Київського національного університету будівництва і архітектури:

1. Текст дисертації загалом є дещо перенасиченим посиланнями на джерела. З одного боку, це свідчить про ґрунтовне опрацювання літератури та належне дотримання принципів академічної доброчесності, однак з іншої сторони, бракує чітко вираженої авторської позиції щодо аналізованих наукових підходів.

2. У третьому розділі автор наголошує на необхідності забезпечення спроможності органів місцевого самоврядування в умовах воєнного стану, підкреслює проблематику розмежування повноважень між рівнями публічної влади. Саме у цьому розділі доцільно було б детальніше окреслити сучасні проблемні аспекти зазначеного питання, а саме: які виклики автор вважає найбільш актуальними та які пропонує шляхи вирішення даного питання.

3. На стор. 143 у реченні: «Аналіз політико-інституційних наслідків конфлікту розмежування повноважень між ВА НП та ОМС дає зрозуміти, що одним із ключових детермінантів політики децентралізації...» слово «конфлікту» видається лексично зайвим, оскільки розмежування повноважень саме по собі не є конфліктом. Ліпше замінити цей вислів на більш коректне формулювання: «наслідків розмежування повноважень».

Кандидат політичних наук, доцент **СЕМКО Вадим Леонідович**, доцент кафедри політичних наук та історії Київського національного університету будівництва і архітектури:

1. У першому розділі дисертації доцільно було б більш чітко розмежувати сучасні концептуальні підходи до політичної модернізації та поглибити їх критичний аналіз крізь призму реалізації політики децентралізації.

2. На прикладі країн з континентальною моделлю (Франції, Італії та Польщі) авторка розглядає досвід запровадження інституту префекта. Проте у третьому розділі, де йдеться про реформу децентралізації в Україні, хотілося б побачити розгорнуті відповіді на ряд питань: Чи не суперечитиме запровадження інституту префекта основним засадам реформи децентралізації? Чи не містить запропонована модель інституту префекта ризиків його перетворення з державного представника

на політичного представника центральної влади? Які правові механізми можуть запобігти надмірній політизації даного процесу?

3. У третьому розділі дисертації значну увагу приділено висвітленню законодавчих змін, пов'язаних із реформою децентралізації. Надмірна деталізація нормативно-правових аспектів дещо зміщує акцент дослідження з політологічного аналізу на юридичний контекст.

Доктор політичних наук, професор **МАЛИНОВСЬКИЙ Валентин Ярославович**, професор кафедри соціогуманітарних технологій Луцького національного технічного університету:

1. Теоретико-методологічний розділ дисертації справляє позитивне враження завдяки широкому опрацюванню наукових джерел, однак окремі його підрозділи мають переважно дескриптивний (описовий) характер. Зокрема, у підрозділі 1.2 «Теоретико-концептуальні основи та методологія дослідження» дисертанткою запропоновано визначення поняття «політика децентралізації», яке, проте, не отримало належного концептуального розвитку. Поза увагою дослідження залишилися такі важливі аспекти, як визначення ключових суб'єктів формування та реалізації державної політики у сфері децентралізації, її об'єктне поле, безпосередній процес її вироблення та впровадження, а також питання того, який саме державний орган несе політичну відповідальність за її ефективність. Відтак, політичні аспекти об'єкта дисертаційного дослідження розкриті не повною мірою.

2. Не зовсім переконливим видається доцільність виокремлення підрозділу 1.2 «Теоретико-концептуальні основи та методологія дослідження», оскільки він за змістом повторює частину «Методологія дослідження» вступу.

3. У роботі недостатньо повно розкрито окремі політичні аспекти реалізації реформи децентралізації, зокрема суспільно-політичні причини її незавершеності, питання розвитку механізмів локальної демократії, громадської участі, місцевих референдумів, громадських слухань, електронних петицій, консультативно-дорадчих інститутів та інших форм взаємодії ОМС з громадянським суспільством, що є важливою складовою сучасної демократичної моделі врядування.

4. Попри загалом належний науковий рівень дисертації, робота містить окремі мовностилістичні та техніко-редакційні недоліки. Зокрема, доцільно було б забезпечити більшу уніфікацію термінологічного апарату (зокрема щодо використання понять «територіальна громада», «громада», «місцева громада», «ОТГ»), а також дотримуватися вимог сучасного українського правопису. У тексті трапляються поодинокі стилістичні повтори та окремі мовні неточності, які не впливають на наукову цінність дисертації.

5. Попри значний обсяг аналітичного матеріалу, дисертаційне дослідження дещо втрачає в переконливості через відсутність засобів унаочнення даних. Робота

виграла б від ширшого використання ілюстративних матеріалів: узагальнювальних таблиць, структурно-логічних схем та рисунків.

Доктор юридичних наук, професор **ШАТІЛО Володимир Анатолійович**, завідувач кафедри конституційного та адміністративного права Національного транспортного університету, Заслужений юрист України:

1. Автор обґрунтовує позицію, що децентралізація не суперечить ефективному управлінню в умовах сучасних викликів. Водночас виникає дискусійне питання: Як Ви оцінюєте доцільність подальшої реалізації реформи децентралізації в умовах правового режиму воєнного стану?

2. Які саме елементи європейського досвіду, на Вашу думку, є найбільш адаптивними для української моделі децентралізації? Чим Ви керувались при виборі країн у дослідженні?

3. Які напрями розвитку політики децентралізації мають стати пріоритетними у період післявоєнного відновлення України? Обґрунтуйте свою позицію.

Результати відкритого голосування:

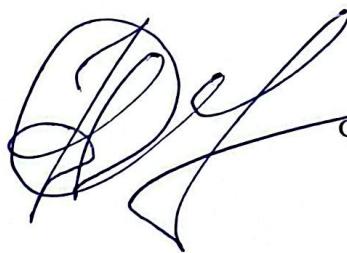
«За» 5 членів ради;

«Проти» немає членів ради.

На підставі результату відкритого голосування разова спеціалізована вчена рада присуджує **МИГУН Марині Дмитрівні** ступінь доктора філософії з галузі знань 05 «Соціальні та поведінкові науки» за спеціальністю 052 «Політологія».

Відеозапис трансляції захисту дисертації додається.

Голова разової спеціалізованої
вченої ради

Федір СЕМЕНЧЕНКО

Підпис Голови разової спеціалізованої
вченої ради Федора СЕМЕНЧЕНКА
засвідчую:

Перший пр

Юрій ДУДНИК